

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลทางคลินิกของไฟฟ้าละลายโจรเจลร่วมกับการดูดหินน้ำลายและ
เกลารากฟันในการรักษาโรคปริทันต์อักเสบ

ผู้เขียน

นางสาวบุศรินทร์ นฤมิตเลิศ

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ปริทันตวิทยา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ทพญ.ดร. ปิยะนุช เพิ่มพานิช

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ.ทพญ. สุพัตรา แสงอินทร์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลทางคลินิกของการรักษาโรคปริทันต์อักเสบโดยการดูดหินน้ำลายและเกลารากฟันร่วมกับการใส่ไฟฟ้าละลายโจรเจล เปรียบเทียบกับการดูดหินน้ำลายและเกลารากฟันร่วมกับการใส่เจลเบสเป็นระยะเวลา 6 เดือน รูปแบบการวิจัยเป็นแบบแบ่งส่วนในช่องปาก และปกปิดแบบทางเดียว ทำการศึกษาในฟันรากเดี่ยวที่มีความลึกร่องปริทันต์ตั้งแต่ 5 มิลลิเมตร ในอาสาสมัคร 30 คน อายุเฉลี่ย 47.63 ปี แบ่งกลุ่มอาสาสมัครโดยการสุ่มออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยได้รับการดูดหินน้ำลายและเกลารากฟันร่วมกับการใส่ไฟฟ้าละลายโจรเจลและเจลเบสตามลำดับ หลังจากนั้นใส่เจลซ้ำทุกสัปดาห์เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ทำการตรวจวัดพารามิเตอร์ทางคลินิกได้แก่ ความลึกร่องปริทันต์ ระดับการยึดเกาะของอวัยวะปริทันต์ ดัชนีเหงือกอักเสบ ดัชนีคราบจุลินทรีย์ และการมีเลือดออกเมื่อหยั่ง โดยวัดก่อนการรักษา ภายหลังการรักษา 3 เดือน และ 6 เดือนตามลำดับ

ผลการศึกษาพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีค่าพารามิเตอร์ทางคลินิกที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนการรักษา ($p\text{-value} < 0.001$) แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม อย่างไรก็ตาม พบว่าภายหลังการรักษา 3 เดือน กลุ่มทดลองมีร้อยละของตำแหน่งที่ร่องลึก ปริทันต์ลดลงมากกว่า 2 มม. มากกว่ากลุ่มควบคุม แต่ไม่ถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.06$)

โดยสรุป การใช้ไฟฟ้าทะลายโจรเจดใส่ลงในร่องลึกปริทันต์ร่วมกับการขูดหินน้ำลายและเกลารากฟันเพื่อรักษาโรคปริทันต์อักเสบเรื้อรัง ให้ผลการรักษาทางคลินิกดีขึ้นทั้งในเดือนที่ 3 และเดือนที่ 6 เมื่อเปรียบเทียบกับจุดเริ่มต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาระหว่างกลุ่มควบคุมที่ได้รับการรักษาโดยการใส่เจลเบสร่วมกับการขูดหินน้ำลายและเกลารากฟันกับกลุ่มทดลองที่ได้รับการใส่ไฟฟ้าทะลายโจรเจดร่วมกับการขูดหินน้ำลายและเกลารากฟัน ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Thesis Title The Clinical Efficacy of *Andrographis paniculata* Gel as an Adjunct to Scaling and Root Planing in the Treatment of Periodontitis

Author Ms. Busarin Naruemitlert

Degree Master of Science (Periodontology)

Thesis Advisory Committee

Asst. Prof. Dr. Piyanuj Permpanich

Advisor

Asst. Prof. Supatra Sang-In

Co-advisor

ABSTRACT

The objective of this study was to compare the clinical effects between scaling and root planing with adjunctive subgingival administration of the *Andrographis paniculata* gel (SRP+AP) and scaling and root planing plus gel base (SRP+GB) in a six-month clinical trial of chronic periodontitis. The study design was a split mouth and single-blind. Thirty subjects who had single-root teeth with probing depth at least 5 mm. were recruited in this study. The mean age was 47.63 years. The subjects were randomly assigned into test group and control group that received SRP+AP and SRP+GB respectively. The gel were applied every week for 4 weeks. The clinical parameters, i.e., probing pocket depth, clinical attachment level, gingival index, plaque index and bleeding on probing were recorded at baseline, 3 and 6 months after treatments.

The results showed that all clinical parameters were significantly improved in both groups when compared to baseline (p -value < 0.001), however, no statistic differences was found between groups. Moreover, at 3 months, the test group showed greater percentage of sites that probing pocket depth reduction > 2 mm. than control group but not statistically significant (p -value = 0.06).

In conclusion, the local application of AP gel as an adjunct to SRP in the treatment of chronic periodontitis showed the improvement of clinical parameter in the 3rd and 6th month after treatment when compared to the baseline. However, no statistic difference was found between test and control group.